

givningen fastsatte betingelser for den offentlige tilgængelighed er opfyldt i det specifikke tilfælde. Adgangen til efter bestemmelsen at overføre oplysninger omfatter ikke alle oplysningerne eller hele kategorier af oplysninger i registeret. Der henvises herved til betragtning 58 i direktivets præambel.

Endelig fremgår det af *nr. 7 og 8*, at der kan ske overførsel af oplysninger i forbindelse med strafferetlig forfølgning m.v. samt af hensyn til den offentlige sikkerhed, rigets forsvar eller statens sikkerhed. Bestemmelserne er indsat for at tydeliggøre, at den nødvendige behandling i de nævnte øjemed kan finde sted. Det bemærkes herved, at sådan behandling falder uden for direktivets område, jf. artikel 3, stk. 2, 1. pind, 2. led, og at bestemmelserne således er indsat uafhængigt af direktivets regulering.

Til stk. 4

Af bestemmelsen følger, at vedkommende tilsynsmyndighed kan give tilladelse til, at der sker overførsel af oplysninger, selv om betingelserne i stk. 1 eller 3 ikke er opfyldt. Den dataansvarlige skal i så fald yde de fornødne garantier for beskyttelsen af privatlivets fred, personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder samt for udøvelsen af de dertil knyttede rettigheder. Sådanne garantier kan navnlig fremgå af passende kontraktbestemmelser, som medfører, at det beskyttelsesniveau, som loven tilsigter at sikre, ikke forringes væsentligt. Efter direktivets artikel 26, stk. 4, kan Kommissionen efter proceduren i direktivets artikel 31, stk. 2, fastslå, at visse standardkontraktbestemmelser frembyder tilstrækkelige garantier. Kontraktbestemmelser, som udarbejdes på baggrund af sådanne standarder, vil opfylde kravet i bestemmelsen om de fornødne garantier.

Af bestemmelsen fremgår endvidere, at vedkommende tilsynsmyndighed skal underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om tilladelser, som gives efter bestemmelsen. Denne forpligtelse bygger på direktivets artikel 26, stk. 3. Hvis der rejses berettiget tvivl omkring berettigelsen af en tilladelse, og Europa-Kommissionen i henhold til artikel 26, stk. 3; træffer afgørelse om, at der skal foretages passende foranstaltninger, skal sådanne afgørelser efterkommes. Vedkommende tilsynsmyndighed må derfor i givet fald tilbagekalde tilladelsen, jf. § 58, stk. 2, og § 68, stk. 1, med henvisningen til § 58, stk. 2.

Til stk. 5

I bestemmelsen fastsættes det, at lovens almindelige regler finder anvendelse ved overførsel af oplysninger til tredjelande. Heri ligger bl.a., at der kun kan

ske overførsel til et tredjeland, såfremt betingelserne i kapitel 4-6 for behandling af oplysninger er opfyldt.

Til kapitel 8

Oplysningspligt over for den registrerede

I kapitlet fastsættes bestemmelser om, i hvilket omfang der påhviler den dataansvarlige en oplysningspligt i forhold til den registrerede.

Bestemmelserne, der bygger på direktivets artikel 10, 11 og 13, er udtryk for en nyskabelse i forhold til den gældende registerlovgivning, hvorefter der ikke gælder en generel regel om den dataansvarliges oplysningspligt over for den registrerede. Princippet om obligatorisk underretning af den registrerede kendes dog på enkelte områder i registerlovgivningen, jf. bestemmelserne i § 10 i henholdsvis lov om offentlige myndigheders registre og lov om private registre. Specielt for så vidt angår kreditoplysningsbureauers oplysningspligt henvises til lovforslagets § 21.

Til § 28

Til stk. 1

Bestemmelsen har til formål at sikre, at den registreredes beslutning om at afgive oplysninger om sig selv træffes på et pålideligt faktisk grundlag med hensyn til en række forhold.

Af bestemmelsen følger, at den dataansvarlige eller dennes repræsentant har pligt til af egen drift at give den registrerede meddelelse om en række forhold. Oplysningspligten gælder dog kun, hvis oplysningerne indsamles hos den registrerede selv. I givet fald indtræder pligten til at give oplysninger til den registrerede samtidig med selve indsamlingen. Den dataansvarlige er ikke forpligtet til at give en registreret person de nævnte oplysninger mere end én gang, jf. herved også stk. 2. Der gælder ikke noget krav om, at meddelelse efter bestemmelsen skal gives skriftligt. Den dataansvarlige skal dog i tilfælde af uenighed om, hvorvidt fornøden underretning er givet til den registrerede, kunne dokumentere, at dette er tilfældet. Underretning bør derfor gives skriftligt og på en tydelig måde.

Det, der skal gives den registrerede meddelelse om, er for det første den dataansvarliges og dennes eventuelle repræsentants identitet, jf. *nr. 1*. Dette vil kunne opfyldes ved meddelelse om navn og adresse. Det vil ikke være tilstrækkeligt, at der alene gives den registrerede oplysning om, hvem der er repræsentant for den dataansvarlige.

Endvidere skal der gives meddelelse om formålene med den behandling, hvortil oplysningerne er bestemt, jf. *nr. 2*. I kravet om formålsangivelse ligger, at